

NUMĂRUL 10 BANI

• ABONAMENTELE

Incepe la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-dă-una înainte
In București la Casa Administrației
In județe și străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni... 15... 25...
Trei luni... 8... 18...
Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIĂZĂ

• REDACTIA

No. 3 — STRADA CLEMENTEI — No. 3

EPOCA

TELEFON

FIASCO CONVERSIUNEI

Şarlatanie financiară

Publicul este deja deprins cu şarlatanii colectiviste în chestiile politice, economice și sociale. Disidenții liberali, mai cu crezare în acest cas, din cauza condițiilor în care se află, au dovedit în Parlament încă odată, ceea-ce noi susținusem și devedisem de mult, de foarte de mult.

In țară la noi şarlatania politică, ridicată la valoarea de principiu de către colectivisti, a avut tot-dă-una o scuză. «Cine perde, ne zicea mai deunăzi un colectivist de marcă, dacă publicul este șa de naiv, în cît crede toate blago-maniile noastre? De sigur că tot el, publicul. Oare țara perde în realitate ceva prin faptul că făgăduim lucruri imposibile, sau chiar posibile și pe care la urmă nu le realizăm?

«De loc. Cel mult țara nu cîștigă, în tot casul ea nu pierde».

Cinicul care se exprima astfel avea în mare parte dreptate. Căci dacă publicul după ce este însălat nu ia nicăi o măsură ca să platească cum se cuvine şarlatanilor, evident că prin aceasta el dă o primă colectivistilor ca să reinceapă a doua zi opera lor miserabilă. Publicul nu înțelege incă, că o escrocherie în politică îl atinge mai dureros de cît chiar faptul unui şarlatan care după ce ar anunțat o reprezentare și ar incasa banii pentru locurile din sală, ar fugi pe ușă din dos cu cassă cu tot.

In finanțe însă, în materie de budgete, de gestiune financiară, şarlatania nu mai este permisă. Căci ori-ce însălcău aici să cifrează cu perderi reale, cu desechilibrarea bugetului, cu lovirea în Creditul Statului.

De aceea, în genere, se observă că guvernele rele, arbitrale, scandaluoase în materie politică, sunt guverne întelepte, foarte circumspecte, în acea finanță. Guvernele politice-rele, înțeleg că pentru a putea continua să exploateze o țară mai departe, au nevoie ca să păstreze ordinea în finanțe și să nu alarmeze lumea cu această delirată parte a atribuțiilor de Stat.

Ei bine! colectivistii se abat chiar de la această prudentă linie de purtare. Răi și destrăbălat în materie politică, ei sunt şarlatani și nechibzuți și în finanțe.

Compromiș pe cîmpul politic, ei sunt detestați pe cîmpul finanțier. Așa că este cu neputință ca guvernul lor să se poată sustine chiar în cazul cînd politicește le ar merge bine, ceea-ce, după cum stie totuștii lumea, nu e de loc cazu.

O singură dovadă:

Colectivistii venind la guvern în 1895, găsesc o stare economică rea.

Acest lucru atunci nu voiau să-l recunoască, aruncind vina pe noi; astăzi însă cind de aceleași condiții rele au suferit, sunt dispusi ca să recunoască lucrul și chiar îl recunosc în dările lor de seamă asupra bugetelor.

Pentru a echilibra bugetul pe anul 1896—97, colectivistii au fost nevoiți să confiske aproape patru milioane ale Casei de amortisare, suprimind-o în același timp.

Rezultatul gestiunii a fost că fără acele aproape patru milioane, anul 1896—97 să fi sfîrșit cu un deficit echivalent acestor sume.

Acest lucru, pentru orice am cumpinte, trebuia să fie un avertisment. Un ministru de finanțe serios ar fi trebuit să înțină seamă de această particularitate la întocmirea bugetului pe anul 1897—98.

Ei bine! nu, Gogu, finanțierul Gogu, fenixul finanțier al partidului, înțit, iar pe urmă comisia bugetară a întocmit bugetul pe anul 1897—98 crescând cheltuielile Statului cu mai bine de cinci milioane fără ca să creeze vre-o nouă resursă...

Colectivistii, întocmind bugetul pe anul 1897—98, îl destinau mai dinainte, cu inima ușoară, la un nefințăturabil deficit.

In situația normală a lucrului, încă bugetul pe anul 1897—98 ar fi trebuit să se soldeze cu vrăi cinci milioane deficit, numai și numai din cauza reliei lui întocmirii.

Din nenorocire, condițiile economice nu tocmai bune, au înrăit și mai tare situația, care era rea în sine, asa că la sfîrșitul anului 1897, bugetul în cheștiune prezenta, după ultima dare de

seamă a tesașului, un deficit de lei 14.000.000 in cifre rotunde.

De astă dată, însălcău, eroare, nu mai putea fi. Ministerul de finanțe era obligat ca să înțină seamă de această reală situație în întocmirea noului buget pe anul 1898—99, sub pedeapsa de incapacitate și chiar de rea credință.

Văd că era dovedit că creșterea nemăsurată anuală a cheltuielilor Statului, fără crearea de resurse corespunzătoare, este un adevarat pericol.

Dar Gogu nu este degeaba colectivist! în 1897—98 el crescuse cheltuielile Statului cu cinci milioane. De astă dată el urcă acele cheltuieli cu șapte milioane. Cu alte cuvinte, în două ani cheltuielile Statului au fost ridicate cu patru sprezece milioane, lucru, darănu ne înșelăm, fără precedent încă.

Să se noteze, guvernul are la sfîrșitul anului 1898—99 a acoperi nu numai deficitul care va rezulta din gestiunea aceluia an, dar și acela care rezulta de la exercițiul anului trecut.

La acest deficit, care în total va fi cel puțin de 15.000.000 lei, cu ce face față d. Cantacuzino? Cu vre-o cinci milioane de resurse noi, create din taxa de consumă asupra zăharului, din ridicarea taxei asupra alcoolului, efectuată în 1895, și din cîteva mici venituri.

A l. știm că d-l Gogu Cantacuzino tiene ca o rezervă prețioasă, profitul ce va rezulta din conversiune, dacă se va face conversiunea.

De cît, beneficiul conversiunii nu va putea nișă odată face alt-ceva, de cît cel mult să acopere un deficit creat, nișă decum însă nu va justifica întocmirea bugetului rău facută de la început.

La colectivisti ori un discurs mininos de la Dacia, ori o echilibrare falsă de buget, e tot-una.

FIASCO CONVERSIUNEI

Guvernul liberal a suferit un fiasco cu mult trîmbînată conversiune.

Pentru fără, ne pare rău, foarte rău. Creditul României, mulțumită priceriperit și abnegării guvernului de la 1871—76, a mers necontenit ridicindu-se pînă la nenorocitul regim de astăzi, care pare menit să strice tot ce așa muncit generajunii întregi.

Cu toată părerea de rău însă, trebuie să ne îndeplineștem datoria de a spune fără adevarul.

După cum se știe, guvernul a prezentat Corpuriilor Legiuitoră și le-a făcut să voteze un proiect de lege pentru convertirea a trei datorii (renta perpetuă 5 la sută 1875, obligațiunile rurale 6 la sută 1880 și renta amortibilă 5 la sută 1881—88) în sumă de 446 milioane 751 de mii 500 lei.

Față cu destrăbălarea în care a adus regimul liberal finanțele publice, frunzit noștri și exprimat, atât în Senat, cit și în Cameră, îngrijit în privința succesului acestei operațiuni.

Guvernul însă și presa lui își făcea un titlu de glorie cu conversiunea și prelîndea să închidă cu dinsă tuturor.

Temerile ce existau au căpătat o primă confirmare în faptul că guvernul, care se lăudase cu o conversiune de aproape o jumătate de miliard, n'a făcut emisiune de cît pentru o sumă de 180 milioane. Să cum în această sumă intră și un împrumut de 75 de milioane, conversiunea adevărată se reduce la 105 milioane...

E cam mereu distanță de la 446.751.500 lei la 105 milioane...

Dar nu e numai atât.

Subscrerile pentru aceste 180 de milioane au mers foarte greu. Cu toate sîntințele ce și-a dat guvernul ca să nu se ofle nimic înainte de sărbători, totuști nu s-a putut ascunge că guvernul a suferit un fiasco.

Or cît de trist ar fi pentru țară, lovitura aceasta nu se poate evita.

Un guvern care de trei ani de zile incurcă finanțele publice alcătuind bugete false și îngăzind pe partizanii în dauna Statului, nu poate ojunge la cele rezultate, chiar cînd face străinilor concesiunile cele mai mari.

Fiasco conversiunii este un avertisment asupra despărțea ce ne așteaptă dacă regimul liberal va mai fi tolerat.

SITUATIUNEA POLITICĂ

Intimidările guvernului. — Confesiunile unui guvernamental. — Fiasco d-lui Gogu Cantacuzino.

Intimidările guvernului

De vre-o zece zile s'a produs o linie relativă în viața politică, care se datorează parte vacanțelor de Paști, parte reacțiunii firești ce s'a produs după o luptă atât de înverșunată și atât de obosită dintre frațiunile liberales. Si în aceste cîteva zile de acasă relativă, lumea și mai beligerantă, așa avut ocazia să reflecteze asupra situației, asupra campaniei trăitoare.

Acestă reflecție așău fost desastroase pentru guvern, care abia acum a putut vedea ceva mai limpide ce respondere grea și-a luat prin seriile de nelegiuri pe care le-a săvîrșit în timpul din urmă. Si guvernamentalii așație mai bine cînd forță morală are opoziția liberală față de dîndă.

Nu mai ca o urmare a acestor reflectării se poate socoti sponul răspîndit în cursul vacanțelor de fanatici guvernamentali, că în curînd guvernul va disolvi Corpurile Legiuitoră.

Evident că acest spon are un indouit scop: pe de o parte a intimidării de guvernamentalii, cari nu sunt mulțumiți de votașia Sturdza-Gogu Cantacuzino, pe de altă amenință de călăcarea în picioare a făduiților și alegătorilor.

Înținem însă a accentua că sponul despre disolvarea Corpurilor Legiuitoră, continuă a fi răspîndit cu multă insistență de către unii deputați guvernamentali.

Confesiunile unui guvernamental

Cum că sentimentul majorității guvernamentali este desaströs pentru guvern, dovedește în de ajuns următoarea convorbire pe care am avut-o cu un guvernamental de cîteva ore.

Nu cred că guvernul va putea să ducă mult, căci deși în parlament are majoritate, dar și o majoritate nu devotată, nu convinsă, ci de complesență. Si această majoritate și foarte demoralizată în urma înverșunării răsboiului dintre guvern și drapelii, căci fiecare cintărește de o povîră pe-n-din Sturdza și Aurelian, pe G. Cantacuzino și Costinescu, pe Ferechișe și Lascăr și malți, foarte mulți, și îndoeli, că dintr-acestia sunt mai de seamă. Această îndoială, care cuprinde pe mulți, este cea mai evidentă probă de moralul foarte redus al guvernamentaliilor.

Dar în afară de aceasta, continuă același deputat guvernamental, — mai este o cestiu și mai gravă: In provinția guvernului și partidul său sunt multă discredite și.

Dă o vîrstă aici în București și înțelesă că înțelesă de nemulțumirile adincăi care sunt în provinție; de puternicul curent ce s'a produs în contra guvernului; de săracia cea mare ce domnește pretulindeni și de cîteva inovări, pe drept sau pe nedrept, guvernul! Ei, guvernamental, pot să afirmă că dacă mișine s'ar face alegeri generale, s'ar întîmpla minusculă ne mai văzută în țară românească, ca guvernul să fie bătut în alegeri. In Teleorman, Vlașca, Ialomița, Iași, Botoșani și Roman, guvernul ar fi aproape zdrobit în casul unor alegeri apropriate, atât de mari sunt nemulțumirile.

Dar liberalii uită că, sălii și întră în arenă să se lăzească, ne pare rău, foarte rău. Creditul României, mulțumită priceriperit și abnegării guvernului de la 1871—76, a mers necontenit ridicindu-se pînă la nenorocitul regim de astăzi, care pare menit să strice tot ce așa muncit generajunii întregi.

Cu toată părerea de rău însă, trebuie să ne îndeplineștem datoria de a spune fără adevarul.

După cum se știe, guvernul a prezentat Corpuriilor Legiuitoră și le-a făcut să voteze un proiect de lege pentru convertirea a trei datorii (renta perpetuă 5 la sută 1875, obligațiunile rurale 6 la sută 1880 și renta amortibilă 5 la sută 1881—88) în sumă de 446 milioane 751 de mii 500 lei.

Față cu destrăbălarea în care a adus regimul liberal finanțele publice, frunzit noștri și exprimat, atât în Senat, cit și în Cameră, îngrijit în privința succesului acestei operațiuni.

Așa, Camera de Comerț din Iași, care a aprobat deaproape 50.000 lei, plasat în rente de Stat de 5%, a decis în unanimitate să nu subscrive nimic la conversiunea rentei, ci pentru sunte de 50.000 lei să cumpere scriurile de ale Creditului Ru-

ral!

O INDRAZNEALĂ

Declarația d-lui Lascăr Catargiu a enerbat grozav pe colectivisti; dovedă despre aceasta, e nevoie că e simt de a vorbi mereu de dinsă.

Ar vrea să facă pe lume să credă că actual acesta nu are nici o valoare; și prin invierșunarea cu care îl critică dovedesc toți contrarii iar criticele ce fac declarație șefului nostru arată că și au pierdut cu desăvîrșire rostul.

In adevar, ce alta dovedește imputarea facută prin Voința de la 4 Aprilie, că conservatorii nu mai vin înaintea țării cu absolut nici o făguială și chiar cu nici un fel de program?

Nimic nu se mai vorbește—zice Voința

— în declarăriile lor de ceea ce ar avea de gînd ei să facă la guvern, la care se simt împins de «puterea favoarei populare».

Trebuie să și fi pierdut liberalii cu desăvîrșire capul, pentru că să ne facă o asemenea împuțare.

Cine vorbește de făguialii și de program? Partidul liberal?

D'apoi bine, pare că de trei ani de zile aproape, asistăm, împreună cu întreaga țară uimită, la călcarea în picioare a făduiților și alegătorilor, în privința desăvîrșirii programul de la Iași și a tuturor făduițelor și angajamentelor din opozitie.

Desfășăratu-să legea maximul? Desfășăratu-să jandarmării cea «sugrămatore de libertăți?» Schimbăratu-să organizarea dată de noi comunelor și județelor, organizare despre care se zicea să suprime orice viață locală? Desfășăratu-să legea minorilor? Aplicatul-să programul de la Iași în privința votului universal, în privința condurilor alegătorilor, în privința descentral

Păștile lui Chr. Isbăvitorul; Păștile cele fără prihană; Păștile cele mari; Păștele credinților; Păștele care a deschis nouă ușile Raului; Păștile cele ce sfîntesc pe toti credincioșii...»

Si era în glasul bătrânilor dascăl atâtă căldură, cind cîntă aceste stihuri, și atâtă solemnitate răspîndeau ele în mulțimea oamenilor care ascultați tăcuți, cu luminăriile în mișu, cu frunjile plecate, în cît Miron, străbătut de cît mai calză și mai curați fiori ai credinței, simțea că-l podideau la crâmile de atâtă placere intinsă, și stih cu stih le repeta în sine exaltat de voluptatea misticului inconștient.

Dar glasul clopotelor, serbătorind Invierea? Era un alt sunet, un alt timbru în glasul lor și toaca era mai resuătoare, iar cind la Evanghelie bătaia în toacă se amestecă la olală cu glasul clopotelor, într-o grăbă veselă, sburdalnică, Miron din strana unde stetea îngă maică sa, era răpit cu desăvîrșire; îl veneau leșinuri... Din creștet și plină la călcău nu era un locșor întinsul care să nu vibreze, nu era o fibră care să nu se infloare de emoția sfintă a exaltării religioase...

Si acum?

De cîndva ană, de cind il prinse năstalgia după emoțile aceleia, zadarnic și alegat, pe la bisericile din Capitală, în noaptea Invierii...

Sensația acelea nu le-a mai simțit. Glasul preotilor era altfel și muzica după care corurile cîntă Invieră, i se părea o profanare. Nicăieri căldura de altă dată, nicăieri «Păștile cele frumoase, Păștile fără prihană...» Lipsea focul sfînt, lipsa credinței fierbinți. Corurile făceau muzică, nu se rugău... Cel care le îndemna să cînte era maestrul, nu era chiar propriul lor suflet...

Il plăcea mai mult, în noaptea Invierii să umble pe străzi, și să ingine singur cîntările pe care le știa și pe glasul în care le anzise altă dată.

Acum venise la țară, în satul lui să găsească ceea-ce părăsise odinioară, dar n'a mai găsit.

Preotul Șerban, dascălul Ionijă nu mai era! În locul lor un cîntăreț și un preot, amândouă tineri, cîntău cu multă meșteșugare, dar glasurile lor răsunau zadarnic sub boltile bătrâne. Solemnitatea de altă dată nu mai era; umilința și bucuria nu mai era; Păștile cele frumoase, Păștile cele fără prihană, dispăruseră...

Era ceva care lipsea în toate acestea dar pe care Miron, nu o înțelegea.

Și-și simțea sufletul atât de încărcat, și sătăcă durere îl ardea inimă, că trebuie să ieșă din biserică, aproape plinind, spre a se mai răcori în acel tare al ciempiei...

— Ce s'a schimbă în toate acestea? se întrebă el, cind ajunse la marginea satului. Ei m'am schimbat, sau lumea din prejur e altă?... Si de ce nu mai ei să simt durerea acestel pierderi?...

Al. Antemireanu.

INFORMATII

MM. LL. Regele și Regina au fost întinse la Vila Angiolina din Abbadia de către AA. LL. RR. Ducele regent și Ducesa de Luxemburg.

Din Nizza ni se telegrafează, că președintele Republicii franceze, d. Félix Faure a făcut Dumineca trecută o vizită AA. LL. RR. Prin ipelul și Prințipele Românii la Vila Fubron.

O oră după aceea Prințipele Ferdinand a înțepat vizita președintelui Republicii franceze.

Aflăm că d. Christu, prefectul județului Vlașca, a refuzat categoric propunerea d-lui Ferechide privitoare la transferarea sa la Teleorman.

«Agenția Română» înce să ne vestească că d. Ionel Brătianu a fost deorai cu marele cordon al «Medișiei» de către Sultan. Trăiască Sultanul!

In atelierele școalei de arte și meserii s'a început confectionarea a nouilor, stupe, sistem Hermes fabricat, din trestie și avind trei etajuri deosebite.

Acești stupe vor fi vînduți amatorilor pentru prețul de 8 lei 50 bani bucata.

In urma propunerii făcute d. dr. Gh. Popovici în Reichsrath din Viena, guvernul austriac a dat ordin ca de acum înainte moșii din Bucovina ale «Fondului religios», să fie arendate nu arendașilor străini, ci șăraniilor în parcele mici.

Alegerea de la Iași

Candidatura d-lui general G. Manu la colegiu al II-lea de Iași, în locul regretatului M. Toni, inspiră serioase îngrijori colectivităților, atât la centru cît și în localitate.

In această alegere, care va avea loc la 9 Maiu viitor, d. general Manu are toate sănsele de reușită. Ea va avea caracterul unei adevărate manifestații, în contra regimului, cu atât mai semnificativ, cu cît din acest colegiu fac parte mai toate profesioniile liberale,—avocați, profesori, medici, ingineri, etc.

Oculta locală a recurs la diferite terci-

puri, pentru a preveni pericolul unei rușinoase și compromițătoare căderi.

Ea s'a adresat d-lui A. D. Xenopol, cunoscutul profesor și autor al *Istoriei Romanilor*, oferindu-i candidatura la acest colegiu.

După cum se stie, d. Xenopol a refuzat. D. Pandele Zamfirescu, sub-directorul Creditorului din Iași, căruia de asemenea i s'a oferit candidatura, a refuzat de asemenea.

Tot refuz, și cel mai categoric, a întîmpinat colectivitatea și din partea d-lui G. Crupenschi. Toate argumentele ocultiștilor au putut convinge pe d. Crupenschi, care a opus refuzul cel mai energetic la propunerile lor.

Acum în urmă se vorbea că ocultiștilor erau în avea intenția să susțină candidatura d-lui dr. C. Botec, cunoscutul chirurg din Iași.

Nu s'a luat însă nici o hotărîre de teamă de a nu se întâmpina iarăși refuzul de mai înainte.

Ceea ce e sigur, pînă astăzi, e că colectivității nu au încă un candidat, pe care să îl opună candidaturei populare a d-lui general G. Manu.

In urma unei meschine întregi, d. V. Brătianu, directorul regiei, a înlocuit pe d. Van Saanen, un integrul și conștințios funcționar.

D. Van Saanen e vechiul funcționar la regie.

Prefectul de Iași, d. V. Gheorghian, și de Botoșani, d. G. Morțun, se află în capitală.

D. Gheorghian va profita de prezența sa în București, pentru a se întîngă cu guvernul asupra unei candidaturi la colegiu al 2-a de Senat din Iași.

Se știe că primăria de Iași a încheiat un contract cu d. Paianu, pentru studiul alienării orașului cu apa.

Ivindu-se neînțelegeri între părțile contracționale, d. Paianu va intența proces comunității Iași.

Reclamantul pretinde în total sumă de 300.000 lei.

Ministerul de domeniul va aduce anul acesta mai multe automobile, care vor fi utilizate pentru transportul călătorilor la băile Statului din Govora.

D. Stolojan ține să fie în curenț cu noile invenții.

Un ziar conservator *Lumina*, a apărut în Craiova, pentru a lupta în contra regimului.

Cu ocazia serbarei zilei de 3 (15) Mai, liga culturală din Craiova pregătește mari sărbări.

După serviciul religios, va avea loc o procesiune și un meeting.

Ministrul de domeniul va primi Simbăta, 4 Aprilie, un protest din partea mai multor membri ai camerei de comerț din Galați, contra d-lui inspector C. Băicoianu.

D-nii membri se pling în contra mijloacelor întrebunțiate de inspector pentru alegerea d-lui P. Papadopol ca președinte al camerei de comerț.

Ei declară că demisiunile stoarse de d. B. Icoianu sunt nule și că semnăturile lor au fost smulse prin fraudă și frică.

Inundațiile

Din Botoșani ni se telegrafează că rîul Suceava a revenit în albie sa. Siretul s'a revărsat, trecind peste soseaua județeană, pe o întindere de 40 metri. Pagube și accidente pînă acum nu sunt. Său scor locuitorii pentru apărarea podului.

Terasamentul liniei ferate, de Ungă Leorda, este refăcut, pe-o întindere de 150 metri.

Jilava, debordind, a inundat peste 400 hectare împădurite, aproape de gara Trusești. Comunicată este întreruptă între Trusești și Măcăineni. Băseul său se revărsă pe împădurile Stefănești. Prutul vine cu furie: pînă acum nu a șit însă din albie.

Congresul anual al tuturor medicilor din țară este fixat anul acesta în Capitală pentru zilele de 10 și 11 Mai.

Comitetul asociației medicale a lăsat hotărîrea să intervieze pentru a se elibera bilete de liber parcurs d-lor medici din provincie pentru ca să poată lua parte la congres.

Focul din str. Dreaptă

Un incendiu s'a declarat aseară pe la orele 8 și jumătate din strada Dreaptă No. 4.

Focul, lînd naștere de la un coș al butătariei și comunicându-se în pod, ar fi luat proporții mari dacă n-ar fi fost imediat observat de sergentul postat pe stradă care a dat alarmă. Pompierei au sosit îndată și astfel focul s'a putut stinge fără să pricnească că pagube mară.

Casile sunt ale d-lui Rabinovici, cunoscutul pinzar din str. Lipscani.

De cîteva zile, un frig simțitor domnește asupra Capitalei. Termometrul s'a scoborit la +5° și caru și să-ă înstreițat încă baltoanele, au fost nevoie să se reia.

Puteam adăuga, eu prilejul acesta, că în Moldova, a căzut chiar zăpadă.

La Dorohoiu, stratal cu zăpadă și de trei degete.

Serbarea Invierii a fost oficială Simbăta noaptea, după programul obișnuit. Cind I. P. S. Sa Mitropolitul Primat a intonat Christos a înviat, 101 de tunuri au răspuns din dealul Spirit.

Toate personajele oficiale au asistat la servire.

Atrageră deosebită atențione a cititorilor asupra dărei de seamă a crimei îngrozitoare din cafeneaua Niculescu precum și asupra furtului de la gara de

Nord dări de seamă publicate la rubrica «diversei».

Cunoscuta artișă, d-na Aristeia Romanescu, a plecat la Iași, unde va da o serie de reprezentări.

Prima reprezentări va avea loc în seara de 8 Aprilie, cu piesa *Hero și Leandru*, traducere de d. Haralamb Lecca.

Doctorul Anghelescu, fost intern al spitalelor din Paris, primește consultații de la 6-7 seara Str. Săcăiilor, 4 bis.

Stiri economice

Bilantul societății de asigurare *Patria*, la 31 Martie a.c., se soldează cu 1.717.098 lei la activ și pasiv.

Profitul anului 1897 este de 87.293 lei.

Străinii despre un Român

Ziarul *National Zeitung* din Viena se ocupă într-un prim articol, care cuprinde toată pagina primă, cu biografia d-lui profesor d. Thoma Ionescu, al cărui portret, foarte bine reușit, este reproducă în pagina primă.

Înălță aprecierile ziarului vienez:

«Prezentăm astăzi cîntările noastre portretul unui bărbat și nu ne costă multă munca ca să stărim simpati cu deșnul, căci din trăsurile feței sale reiese acea seriozitate bătrânească profundă, acel natural jovial, care cucereste toate inimile.

Thoma Ionescu, profesor de anatomie și chirurgie la Universitatea din București s'a născut la 13 Septembrie 1860 în Ploiești (România). După absolvirea liceului în anul 1878 se duse la Universitatea din Paris, ca să studieze medicina și dreptul. În 1882 lăua licența în drept și în cursul același an a primit ca extern la spitalele din Paris. (Anatomia și chirurgia au fost de aci înainte studiile de predilecție ale tinărului Ionescu, care încearcă elev a altării atenția profesorilor prin talentul său extra-ordinar și prin extra-ordinară sa putere de muncă. După ce cătăva timp lucră ca intern și ca asistent anatomic în spitalele din Paris, fu numit în 1891 profesor la facultatea de medicină și se dedică în total studiilor chirurgicale.

In 1892 primi de la Academia de medicină din Paris premiul de 5000 lei, (pentru lucrările sale asupra reabilitării oamenilor amputați), care îl alegează în cadrul unei simpoziiști și îl numește membru de onoare al Academiei franceze. În 1894 înființănuște la Facultatea de medicină din București o catedră de anatomie topografică și chirurgicală, juriul hotără că meritul său este deosebit deosebit și că meritul său este deosebit deosebit. În același an Ionescu a fost numit în 1894, prin decret regal, profesor de anatomie topografică și chirurgicală, de chirurgie chimică și director al Institutului Anatomatic și Chirurgical.

In 1895 înființănuște la Facultatea de medicină din București o catedră de anatomie și chirurgie, juriul hotără că meritul său este deosebit deosebit și că meritul său este deosebit deosebit. În același an Ionescu a fost numit în 1895, prin decret regal, profesor de anatomie topografică și chirurgicală, de chirurgie chimică și director al Institutului Anatomatic și Chirurgical.

Dintră lucrările sale publicate cităm tratatul său asupra peritoneului și a intestinelor.

Descrierile sale asupra duodenului sunt private ca model în Franță ca și în celelalte țări. Sunt de asemenea cunoscute lucrările sale asupra herniilor retroperitoneale, premiate de Academia franceză. Mai multe cavități poartă numele Ionescu (bulzularul Ionescu, Fika Ionescu, etc.). Toți autorii recunosc meritele sale asupra segmentelor rectului. Ionescu și-a publicat rezultatele explorărilor într-o revistă din Paris, pe care o scoate impreună cu Poirier, Charpy, Prenant și Nicolas.

La congresul de chirurgie din Paris, Ionescu a cunoscut și cîntările sale asupra splenectomiei, asupra resecției totale și parțiale a nervului simpatic cerebral, asupra epilepsiei și tratamentului prolapsului uteric. În 1897 publică în principalele reviste medicale din Germania tratate asupra epilepsiei și în Octombrie același an a întînuit o senzatională conferință la congresul din Paris asupra tratamentului chirurgical al boala lui Basedow și asupra tratamentului glucomului prin resecție a nervului simpatic cervical.

Ionescu a găsit în resecție a nervului simpatic cervical vindecarea epilepsiei, a boala lui Basedow și a glucomului.

Cu modul acesta, a deschis chirurgie moderne un camp pînă acum neunescut și operațiunile sale asupra glucomului au avut în toate părțile cel mai puternic rezultat.

Din toate părțile Europei vin astăzi bolnavi la București, ca să fie operați de glaucom după nouă sa metodă.

Depesile de eri

(Serviciul «Agenției Române»)

Pola, 4

Apoi groaza îl apuca pe toti de teamă să nu se fi întâmplat vre-o nenorocire co-pilor. Teamă era și mai mară prin faptul că jurnalul din acea localitate povestea că în padure se ivise o turma de mistreți, cari prăpădeau totul.

Pădură de brazi

Ori-cine știe că doctorii trimit pe aceia cărui sunt bolnavi de bronse sau de înimă să trăiască în vecinătatea pădurilor de brazi, ale căror emanări sunt o acțiune favorabilă asupra plăminilor. Din ne-

norocire mulți bolnavi nu se pot deplasa; acest articol se adresează mai cu deosebire acestora.

Cum lucrează aerul braziilor?

Braziul al cărui astuviu îl respiră bolnavii, da un produs reșinos bine cunoscut prin acțiunea sa din cele mai remarcabile și mai fericite asu-

pra bronșelor: acest produs este gudronul. Astfel, există un mijloc ușor de a înlocui acțiunea bine-făcătoare a braziilor, acest mijloc este de a lăua la fiecare masă Gudron de Guyot.

O lingură de cafea de Gudron Guyot amestecată în fiecare pa-

har de apă sau băutură ce se obișnuiește a se lăua la masă ajunge foarte adesea pentru a vindeca în puțin timp guturaiul cel mai incăpătănat și bronșita cea mai inveterată. Astfel se poate chiar ajunge la vindecarea sfisiei. În acest cas gudronul oprește descompun-

rea tuberculelor plăminului și natura ajutind adesea, vindecarea este mai repede de cit se putea spera. Cereți un flacon farmacistului d-voastră.

fara Dumnezeu în cer, fară scop în viitor!!

Voi cel puțin o locuință a lui: și tot iubind locuitorul acela, să dea cete o bucată din inima sa fie cărei pietre, fie căruj arbor, lucrurilor neînsuflețite și ființelor văzute; să răspundă și de tot așa ca să nu mai poată fi despărțit nici o dată și de nimeni.

(Va urma).

ÎNTRĂ VIAȚĂ ȘI VIS

- NIELS LYHNE -

Niels avea asupra dinsei un fel de înruire civilizătoare. Doamna Odero care era o fire săvârșită și violentă, foarte puțin complexă, găsise grozav de aspru ordinul doctorului care o condamna să trăiască un an într-un calm absolut, departe de aplauze; aceste două sprijneze lună de viață retrasă îi se păru că un mormânt adinc unde trebuia să intre de vie. Putea să își aleagă o localitate mai animată ca Riva; dar îi era rușine de defectul vocei sale ca de o deformitate exterioară și vizibilă; îi părea că suprindem semne de milă pe fisionomii și își închipuia că oamenii vorbesc între dinșii de infirmitatea sa. Ocoli deci orice societate și era aproape tot-d'aura închisă în apartamentul său din hotel. Dar de cind se golise hotelul, dinsa se arăta mai des; astfel facu Niels cunoștință cu prietenii.

Nu era nevoie să se veză de nenumărate

ori, ca să ști dacă-i este antipatic sau simpatic: ei nu facea o taină cu sentimentele ei. Față de Niels, purtarea ei fusese foarte incurajătoare. Nu treceră multe zile în vechiul grădină a hotelului, superbă cu grenadierii și mărțișorii, cu tușurile sale de luncă și cu vedere asupra peisajului din prejura, că se stabilise o strinsă prietenie între dinșii.

Nu erau îndragostit unul de altul, sau, în ori ce cas, erau prea puțin. Erau una din acele vagi și plăcute legături care se stabilesc adesea între un bărbat și o femeie care au trecut de iniția lor tinereței: un fel de vară repepe subrată în care te plimbă alături de Ea, lăudând aere de galanterie discretă, în care te admiră pe tine însuți cu ochii altuia și în care te desmerzi blind cu mâna altuia. Drăgălașele taine fără importanță pe care le păstrezi în tine, ca pe niște bibelouri ale sufletului, sunt scoase din ascunzătorile lor, arătând amicului cu o artistică cercetare a zilei care le va fi prietenică.

Fără, prietenii de acest fel nu pot să se nască de căt în liniște și trindărie; pe marginea acelui lac admirabil aveau amândouă multe ceasuri de desfătare.

Niels o învăluia pe d-na Odero într-o melancolie care o prindea de minune.

La început ea fu cît păci să se desbrace de această podobă și să se arate barbărată cum era. Apoi, cum i se părea că melancolia îi dădea oare care se distinge ea o primă cum ar fi primit un rol sălăjocă; dintr-un fel înceță de

a mai trăiti usile, curind căută în ea însemnă și sentimente și emoții care se învoiau cu noua sa fisionomie. Și, cu mirare, constata că până atunci se cunoscuse foarte rău. Viață-i fusese prea agitată, prea variată, spre a-i mai lăsa timp să privească în adincul său; sosea, de altfel, la vîrstă în care femeile care au trăit și au văzut multe pe lume încep să și adune amintirile, să arunce o ochire înapoi și, să și reconstituiască trecutul.

Intimitatea lor sporind repede, în cînd nu mai putuă să fie lipsiți unul de altul. Fiecare dintre dinșii există numai pe jumătate cînd se află singur.

Într-o dimineață Niels, sărit într-o imbarcare pe lac De odată auzi pe d-na Odero cîntind în grădină.

Iniția își mișcarea a fost să se întoarcă la ea spre a o certă, dar mai nainte de a lăua o hotărîre, era deja de parte de găsul care cîntă. Vîntul îl silea să meargă pînă la Limone, de unde putea să se întoarcă pe la amiază. Continuă deci plimbarea.

Doamna Odero, contrar obiceiului său, se coborîse de dininea în grădină. A-eră răcoros, valurile străvezîl cari se înălțău și se coborau la poalele terasei, și din toate părțile, o orgie de culori, un lac albastru, munti arșă de soare, pinze albe care fugău pe apă, flori roșii aflatene d'asupra capului său; în sfîrșit, în adinul inimii, o dorință care se frămîntă.. nu mai putea să tacă, trebuie să ieă și dinsa parte la această exuberanță de viață de prin prejura.

Cîntă. Vocea-i cîstiga, plinătate; se îmbăta de puritatea ei, tresărea de o bucurie voluptuoasă constatindu-i puterea. Continuă, în neputință de a se opri, transportată în visurile unor triumfuri viitoare... Nu simțea nimic o obosaleă. Decepu să plece, numai de cit, să arunce amorțeala acestor luni lungi, să renască și să înceapă iar să trăiască...

Pe la amiază totul era gata de plecare... Cînd trăsura se opri la poarta otelului doamna Odero își aduse amintirea de Niels Lyhne. Seoase din busunar un carnet mic pe care îl umplu de adio lui Niels, căci foile erau atât de mici în cînd nu era loc pe nimic una dintr'insele mai mult de cîte două sau trei cuvinte. Puse carnetul într'un plic... și plecă.

Niels se întoarsee încă după amiază, fiind că fusese oprit de poliția sanitată la Limone. Ea era deja de parte, în trenul care o ducea.

Nu a fost uimit, ci numai se întristă, dar nu s'a miniat de loc; ba avu chiar un slab zimbet de resemnare, la această nouă lovitură a sortii.

Seară însă, în grădina deșărtă, luminată de lună, povestii unui băteșă al otelierului povestea printese care recăpătind aripă, își părăsi iubul spre a se întoarce în țara zinelor, și fu apucat de un dor să mai vadă Lonborgul și să aibă un loc care să-l atragă «la casa lui» și să-l rețină.

Nu mai putea să indure nepăsarea obștească, nu mai putea să suporte părăsirea de tot și tot-d'una să fie trimis la sine însuși, fără casă pe pămînt,

Incercați și vă convingeți
I. N. Dimitriu & J. Steinhardt
BUCURESTI
Str. Decebal, 22 și Calea Moșilor, 35

Filiale Calea Griviței No. 84
ATELIER
Straada Decebal No. 9

LA LAMPA ELEGANTĂ

Cel mai mare magasin de:
Portelanuri, Cristaluri, Sticlării
LĂMPI, TACIMURI, ARGINTĂRII

Mobile de Fier

FILTRE BRONZĂRII

Si tot felul de articole pentru menaj

Toi-d'una asortat cu cele mai frumoase articole de lux
Cele mai frumoase asortamente pentru:
Restauranturi, Berării și Cafenee

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Mai mult de 1/2 de secol succese proclama superioritatea sa în tratamentul de gutură, iritația peptului, fluente, dureri reumatismale, serintiuri, răni, vărsături, bătături.—Topic excellent contra bătăturilor.

Presturi cele mai reduse

70, Str. Lipscani, Maison Frații Hasan 70, Str. Lipscani,

MANUFACTURE EN GROS și EN DETAIL
— BUCARESTI —

Am onoare a anunțat numeroasei noastre cliențe și onor. Public, că zilnic primim **NCUTATI** în

Mătăsuri și Lânuri de rochi pentru sezonul de primăvară

Mare assortiment în alburi precum:

Olande Chifone, Madapolone, etc. din fabricile cele mai renomate

Specialitate în COVOARE de salo și cu metru

STOFE DE MOBILE, PERDELE, STORURI, LINOLEUM, etc.

PRETURI MODERATE și FIXE

P. S.—Rugăți a nota bine adresa noastră, spre a nu confunda Magazinul nostru cu alte firme similare.

Tuică de Florica Lacrima de Prune Tuica de Golești

(Marca de Comerț este depusă la Tribunalul Argeș)

Tuica este fabricată din prune; singură ne-vătămatore sănătăței; cel mai bun apetisant.

Nu trebuie să lipsească din nimic o casă.

Mare Depozit la gara Golești

Cerere pentru en gros să se adreseze la

ION R. RADULESCU, — Pitești.

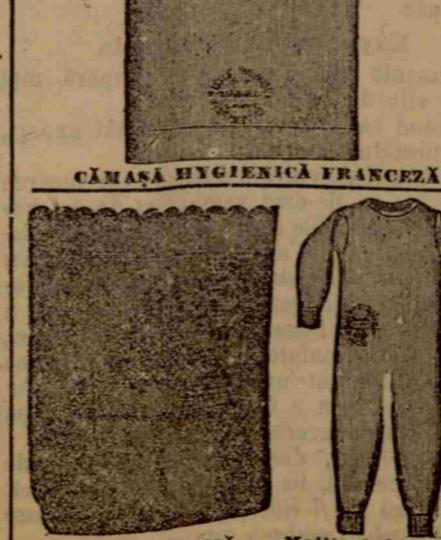
FLANELA HYGIENICA D. BARRATTI

CĂMAȘA HYGIENICA FRANCEZĂ

Pantaloni Hygienici

Centură Hygienică

Ciorapi Hygienici

ONOR PUBLIC din provincie este rugat a cere la Depozitele locale CATALOGUL ILUSTRAT și Prețul Curent pentru a nu plăti mai scump.

Transport de Mobile și Obiecte greule
SeVICIU de Camionagiu
G. GIESEL
DÉPÔT
Calea Pleveni 236
Calea Moșilor 59

FABRICELE UNITE ROMÂNE

București, Str. Fecioarei No. 9, 11, 13

PRIMA INDUSTRIE DE

ACID CARBONIC LIQUID

Garantat pur și fără miros

Instalații Complete de Fabrici și Băuturi gazeuze

Cel mai mare depozit de toate articolele, servind la fabricația de apă gazeosă: Sticlărie, Capete de Sifoane, Essenze, Colori

TURNĂTORIE DE ARMĂTURI DE SIFOANE

Depozit de Mașini

ATELIER de REPARAȚIUNI. APARATE de BERE

Prospective gratis și franco

Depositul General

Pentru BUCUREȘTI și întată ȚARA

La MAGASINUL

AU PETIT PARISIEN

No. 92, Calea Victoriei, No. 92

VICTOR KRAUS

Furnisator Curței Regale

DEPOSITE IN PROVINCIE

Iași, Frații Pollinger • S. Kahane's S-son

T. Severin, Ab. I. Aladgem

Brăila, Frații G. Perlea

Birlad, W. Sanft La Luna

Giurgiu, Luca Lucatos Magasinet Universelle

Constanța, L. & I. Lascaides

Botoșani, Abr. Mohnblatt

Tulcea, Grünberg, La Luna

Nu sunt veritabile de cit acele cumpărate din depozitele sus numite și vă rog a exigea iscalitura mea la toate articolele.

Dr. RASUREL